

Expunere de motive
la Propunerea legislativa privind constituirea
zonelor metropolitane

România a cunoscut o dinamică deosebită a condițiilor economico-sociale, politice și culturale, iar cadrul legislativ a fost și el supus unor multiple transformări și reactualizări, în dorința de a asigura o cât mai bună abordare și soluționare a problemelor cu care se confruntă societatea românească.

Administrația publică în unitățile administrativ-teritoriale se organizează și funcționează în temeiul principiilor autonomiei locale, descentralizării serviciilor publice, eligibilității autorităților administrației publice locale, legalității și consultării cetățenilor în problemele locale de interes deosebit.

Astfel, argumente de natură socială, economică și nu în ultimul rând de aliniere la legislația țărilor europene, m-au condus la concluzia de a veni în întâmpinarea problemelor din administrația publică locală.

Prezenta inițiativă legislativă își propune să reglementeze constituirea zonelor metropolitane. Așadar, prin dispozitivul acestei propuneri autoritățile administrației publice locale și Guvernul au latitudinea de a înființa zone metropolitane, care sunt de natură să contribuie la dezvoltarea spațială echilibrată, la protecția patrimoniului natural și construit, precum și la îmbunătățirea condițiilor de viață în localitățile care compun zonele metropolitane.

Activitatea de amenajare a teritoriului zonelor metropolitane coordonează diferitele politici sectoriale într-un ansamblu integrat, ține seama de cadrul natural și construit bazat pe valori de cultură și interese comune, analizează tendințele de dezvoltare pe termen lung a fenomenelor și intervențiilor economice, ecologice, sociale și culturale și

ține seama de acestea în aplicare, asigură participarea populației și a reprezentanților ei politici la adoptarea deciziilor.

Activitatea de amenajare a teritoriului și de urbanism a zonelor metropolitane se desfășoară cu respectarea autonomiei locale, pe baza principiului parteneriatului, transparenței, descentralizării serviciilor publice, participării populației în procesul de luare a deciziilor, precum și al dezvoltării durabile.

Scopul de bază al zonelor metropolitane îl constituie armonizarea politicilor economice, sociale, culturale și ecologice, stabilite la nivel național și local pentru asigurarea echilibrului în dezvoltarea diferitelor zone ale țării, urmărindu-se creșterea coeziunii și eficienței relațiilor economice și sociale dintre acestea.

Obiectivele principale ale zonelor metropolitane sunt:

- a) dezvoltarea economică și socială echilibrată a regiunilor și zonelor, cu respectarea specificului acestora;
- b) stabilirea direcțiilor dezvoltării spațiale a localităților urbane și rurale, în acord cu potențialul acestora și cu aspirațiile locuitorilor.
- c) îmbunătățirea calității vieții oamenilor și colectivităților umane;
- d) gestionarea responsabilă a resurselor naturale și protecția mediului;
- e) îmbunătățirea condițiilor de viață prin eliminarea disfuncționalităților, asigurarea accesului la infrastructuri, servicii publice și locuințe convenabile pentru toți locuitorii;
- f) crearea condițiilor pentru satisfacerea cerințelor speciale ale copiilor, vârstnicilor și ale persoanelor cu handicap;
- g) utilizarea eficientă a terenurilor, în acord cu funcțiunile urbanistice adecvate; extinderea controlată a zonelor construite;

h) protejarea și punerea în valoare a patrimoniului cultural construit și natural și

i) protejarea localităților împotriva dezastrelor naturale.

Esenta descentralizării administrative constă în transferul unor atribuții ale diverselor autorități centrale unor autorități locale care funcționează în unitățile administrativ-teritoriale și chiar autorităților colectivităților locale. Prin descentralizare, administrația publică devine mai eficientă și mai operativă, problemele care interesează populația nu se mai îndosariază în birourile ministeriale, ci ele se soluționează la niveluri inferioare, în condiții de oportunitate și operativitate sporită.

Fenomenul de descentralizare a administrației publice generează o multitudine de efecte, care constau în:

- regruparea relațiilor periferice într-un mediu local, care modifică viziunea despre raționalitatea administrației;
- localizarea și intersectarea acestor relații, determinând apariția unui sistem administrativ specific, pe care se sprijină puterea locală;
- dobândirea capacității strategice de acțiune de către agenții locali, care nu mai sunt simpli executanți ai directivelor primite de la administrația centrală;
- transferul de competență către organele administrației publice locale, determinând întărirea activității și dezvoltarea solidarității locale.

Descentralizarea se asigură de către cetățeni prin participarea lor la rezolvarea problemelor locale, prin alegerea reprezentanților lor, care vor constitui autoritățile administrației publice locale, ceea ce susține afirmația că descentralizarea este “democrația aplicată la administrație”. Ea este mai “amplă și mai profundă exprimând o filozofie democratică”.

Descentralizarea, din punct de vedere politic, relevă democrația,

deoarece dă posibilitatea locuitorilor diferitelor localități să participe la gestiunea publică.

Nu în ultimul rând, această propunere legislativă este promotoarea ideii ca în viitor administrația publică să depindă din ce în ce mai puțin de sumele alocate de la bugetul de stat, deschizând și mai mult calea autofinanțării și a unei autonomii financiare tot mai mari. Această nouă aspirație vine în sprijinul degrevării într-o mai mare măsură a bugetului de stat și totodată, contribuie la alinierea legislației României, și în acest domeniu, la legislația modernă, europeană.

Față de cele precizate vă înaintez prezenta propunere legislativă pentru dezbateră și adoptare.

Inițiator,

Deputat,

Dr. CONSTANTIN NIȚĂ

